

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 listopada 2016 r., skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o., powód M. K. wniósł o ustalenie, iż łącząca go z pozwaną umowa o pracę na czas nieokreślony oraz wniósł o przywrócenie go do pracy, a także o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Zdaniem powoda zawarta pomiędzy stronami umowa o pracę na czas określony powinna zostać uznana za umowę o pracę na czas nieokreślony. W ocenie powoda przyczyna usprawiedliwiająca zawarcie umowy na czas określony wskazana przez pracodawcę – okres obowiązywania koncesji – jest nieprawdziwa. Zdaniem powoda wskazywanie na termin koncesji przy zawieraniu umów o pracę na okres 5 lat stanowi nadużycie i prowadzi do pokrzywdzenia pracowników. Powód wskazał, iż w konsekwencji do oceny zasadności rozwiązania z nim umowy o pracę zastosowanie powinny mieć przepisy kodeksu pracy o wypowiedzaniu umów o pracę na czas nieokreślony. Zatem, pracodawca w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę powinien wskazać przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie (pozew – k. 3-6).

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 grudnia 2016 r. roku pozwana (...) sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana wskazała, iż praktyką stosowaną u pracodawcy jest zawieranie umów na czas określony, związany z okresem obowiązywania koncesji udzielonych na prowadzenie działalności w danym kasynie. W konsekwencji zawarcie umowy o pracę z powodem pozostawało w związku czasowym z prawną i faktyczną możliwością prowadzenia określonej działalności gospodarczej w danym ośrodku gier (kasyno gier). W tej sytuacji pozwana – zgodnie z obowiązującą strony umową o pracę – zastosowała jednomiesięczny okres wypowiedzenia i nie miała obowiązku wskazywania przyczyny wypowiedzenia. Zdaniem pozwanej podstawa prawna oraz zastosowany tryb rozwiązania z powodem umowy o pracę były prawidłowe oraz uzasadnione faktycznie i prawnie (odpowiedź na pozew – k. 16-26).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W. na podstawie umowy o pracę na okres próbny od dnia 1 maja 2013 r. do dnia 31 lipca 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku krupiera II, a następnie na podstawie zawartej w dniu 19 lipca 2013 r. umowy o pracę na czas określony od dnia 1 sierpnia 2013 r. do dnia 16 stycznia 2018 r. Od 2014 r. powód zajmował stanowisko krupiera I.

(umowy o pracę – k. 3, k. 19 – akta osobowe część B, zeznania powoda – k. 91v)

Do zakresu obowiązków M. K. należało m.in. prowadzenie gier urządzanych w kasynie gier, przestrzeganie i egzekwowanie przestrzegania przepisów o grach hazardowych, realizowanie obowiązków wynikających z przyjętych w spółce aktów wewnętrznych, informowanie inspektora lub kierownika sali o przebiegu gry, dbanie o mienie i majątek znajdujący się na terenie kasyna gry.

(zakres obowiązków – k. 13, k. 24a – akta osobowe część B)

W dniu 8 marca 2016 r. strony zawarły aneks do umowy, w którym wskazano, iż umowa o pracę zawarta została na czas określony, obejmujący wskazany w umowie okres, z uwagi na obiektywne przyczyny leżące po stronie pracodawcy tj. ze względu na 6-letni okres obowiązywania koncesji, udzielonej pracodawcy na prowadzenie kasyna gry w W., który upłynie w dniu 16 stycznia 2018 r., a tym samym z uwagi na obiektywną możliwość i rzeczywistą potrzebę zatrudnienia pracownika w okresie obowiązywania tej koncesji. Pracodawca oświadczył, że zawarcie umowy o pracę na wskazany okres służy zaspokojeniu rzeczywistego okresowego zapotrzebowania na pracę pracownika do końca obowiązywania koncesji uprawniającej go do jego prowadzenia.

(aneks – k. 28 akta osobowe część B)

Oświadczeniem z dnia 16 listopada 2016 r. pracodawca rozwiązał z powodem umowę o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 31 grudnia 2016 r.

(oświadczenie k. 35 – akta osobowe, część B)

Pozwana spółka prowadzi w W. jedno kasyno – w hotelu (...) na podstawie uzyskanej koncesji obowiązującej na okres 6 lat i wygasającej z dniem 16 stycznia 2018 r. Koncesja nie ulega automatycznemu przedłużeniu. Na 9 miesięcy przed wygaśnięciem koncesji składa się wniosek o kolejną koncesję. W przetargu wraz z pozwaną aktualnie startuje 5 podmiotów. Pozwana ma niewielkie szansę na uzyskanie koncesji na kolejny okres – premiovane są hotele zabytkowe, do których hotel (...) się nie zalicza. Gdyby spółka nie uzyskała kolejnej koncesji nie miałaby możliwości dalszego zatrudniania pracowników. Pozwana nie otrzymała koncesji m.in. na prowadzenie kasyna gier w K. – pracodawca był zmuszony do zwolnienia wszystkich pracowników tam zatrudnionych. W październiku 2017 r. pozwana – w związku ze zbliżającym się wygaśnięciem koncesji – rozpoczęła wypowiadanie pracownikom umów o pracę na czas nieokreślony.

(zeznania świadków: K. M. – k. 71-72, J. S. – k. 85v, zeznania reprezentanta pozwanego A. P. – k. 91v-92v)

Praktyką w pozwanej spółce było zawieranie z pracownikami początkowo umowy o pracę na okres próbny, a następnie umowy o pracę na czas określony – na czas trwania koncesji. Umowy na czas nieokreślony zawierano tylko w sytuacji, gdy taki obowiązek nakładały przepisy prawa.

(zeznania świadków: K. M. – k. 71-72, J. S. – k. 85v, zeznania reprezentanta pozwanego A. P. – k. 91v-92v)

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty, w tym akta osobowe powoda, a także zeznania przywołanych wyżej świadków oraz zeznania stron.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, gdyż nie były one kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków przesłuchanych w sprawie. Co do zasady świadkowie relacjonowali okoliczności faktyczne spójnie i rzeczowo. Zeznania te znajdowały również potwierdzenie w dokumentach złożonych do akt sprawy i tworzą logiczną całość.

Sąd uznał zeznania stron za wiarygodne w zakresie przebiegu wydarzeń w niniejszej sprawie, gdyż znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu umowa łącząca strony była – zgodnie z wolą stron – umową zawartą na czas określony. Zgodnie z art. 11 k.p. nawiązanie stosunku pracy oraz ustalenie warunków pracy i płacy, bez względu na podstawę prawną tego stosunku, wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika. Rodzaj umowy o pracę może zostać wybrany przez strony spośród tych, które zostały określone w art. 25 k.p. Decyzja o wyborze podstawy zatrudnienia jest pozostawiona swobodnej woli stron. Przepis art. 25 k.p. nie narzuca ani nie konstruuje domniemania zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony. Zgodnie z art. 353¹ k.c. stosowanym odpowiednio poprzez art. 300 k.p. w stosunkach z zakresu prawa pracy, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Dotyczy to także wyboru przez strony czasu trwania umowy o pracę wynikającego z ich prawa do swobodnego określenia rodzaju umowy. W niniejszej sprawie wybór umowy terminowej w sposób wyraźny wynika ze złożonych oświadczeń woli. W ocenie Sądu nie było również podstaw do uznania, że zawarta przez strony postępowania umowa o pracę na czas określony zmierzała do obejścia przez stronę pozwaną przepisów prawa pracy. Zawarcie takiej umowy wynikało i było konsekwencją zasad prowadzonej przez stronę pozwaną działalności gospodarczej. Działalność pozwanej spółki

uzależniona jest od uzyskania odpowiedniej koncesji. Koncesji na prowadzenie kasyna gry udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych. Jeżeli o koncesję, której wydanie podlega ograniczeniom ilościowym, ubiega się więcej niż jeden podmiot spełniający warunki określone w ustawie, minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza i przeprowadza przetarg. Koncesja udzielana jest na określony czas. Powód również miał świadomość funkcjonowania kasyna gier i sposobu uzyskiwania koncesji. W związku powyższymi okolicznościami pozwana spółka wprowadziła praktykę zawierania z pracownikami umów na okres posiadania koncesji. W tych okolicznościach należy stwierdzić, iż zawarcie umowy na czas określony do czasu wygaśnięcia koncesji jest usprawiedliwione uzasadnionym interesem pracodawcy. W konsekwencji Sąd uznał, że zawarta w dniu 19 lipca 2013 r. umowa o pracę na czas określony była zgodna z wolą stron postępowania, a przy tym nie była sprzeczna ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa do zawierania terminowych umów o pracę ani z zasadami współżycia społecznego. Istniały natomiast konkretne i obiektywne powody do zawarcia z powodem umowy o pracę na czas określony wynikające ze specyfiki prowadzonej przez stronę pozwaną działalności gospodarczej. Istotne przy tym było w sprawie, że powód miał świadomość treści zawartej z nim umowy o pracę, którą zaakceptował i podjął zatrudnienie. Również w aneksie do umowy o pracę z dnia 8 marca 2016 r. strony wyraźnie określiły przyczynę zawarcia umowy o pracę na czas określony powołując się na obiektywne przyczyny leżące po stronie pracodawcy tj. 6-letni okres obowiązywania koncesji, udzielonej pracodawcy na prowadzenie kasyna gry w W., który upłynie w dniu 16 stycznia 2018 r., a tym samym obiektywną możliwość i rzeczywistą potrzebę zatrudnienia pracownika w okresie obowiązywania tej koncesji.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, że żądanie ustalenia, iż zawarta umowa pomiędzy stronami była umową na czas nieokreślony, okazało się bezpodstawne.

Przy wypowiedzeniu umowy o pracę na czas określony pracodawca nie ma obowiązku podania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie. W konsekwencji do rozwiązania z powodem umowy o pracę doszło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., na zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu, powód został obciążony kosztami procesu, do których zaliczono koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej przewidzianej w § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tj. w kwocie 180 zł). Do kosztów postępowania zaliczono opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.